

Tähendamise saana.

Merre sees olli weike illus saar. Igga aastal sai üks inimenne, kes laewa peal olli hukka läinud, merre seest allasti selle sare peale wisatud, agga sare rahwast sure rõmoga wastowoetud. Maad teggid tedda kōhhe kuningaks ja heitsid keik selle sare wallitsust ja warra temma alla, nenda et temmal ei ühheigi asjast pudust olnud, waid et ta rõõmaste ja ilma murreta wõis ellada, otsego Adam enne patto langmist Edeni rohho aedas.

Agga sare peal olli ka üks üsna wana, ellatand mees; se tulli iggakord kōhhe, kui uus kuningas sare peale olli tulnud, temma jure ja ütles temmale: „Armas kuningas! Sinno au ja rõõm siin sare peal ei kesta kauemine kui aasta. Du se möda läinud, siis tulleb jälle teine kuningas ja sinno käest woetakse wallitsust ärra. Sind pannakse siis so iggapäwaste riettega

„ehhitud ühhe weikesse padi peale ja wiakse kindla Ma ranna jure. Se Ma on tühhi ja kolle ja polle sul seal ei maia egga leiba. Sepärrast annan sulle hea nou: „Et sa nüüd alles kuninglikko wäe ja wallitsuse sees olled, siis korja ennesele keik sugused warrandused, mis meil siin on, ja wõtta neid ennesega kasa, kui sa seina pead minnema; ehbita ennesele seal maia, te ennesele põldo, et sul toito ja maia on, kui sa omnast kuningrigist lahti saad.“

Selle tähendamise jelletus on sefinane: Saar on meie Ma. Se, kelle laew on hukka läinud, on igga inimenne. Ta tulleb allasti ilmale ja on siiski pühha ristmise saakramendi läbbi üks kuningas Ma peal. Kindel Ma on taewas. Tühhi pädike tähendab pufärki; warrandustega täidetud paat on uus südda, mis uskus taewas ellab, seal ennesel maia ehbitab ja waimo peale külwab. Tühhi ja kolle agga on taewas iggaühhel, kes mitte uskus en-